

5. neděle postní a pastýřský list

Napsal uživatel Administrator
Sobota, 28 Březen 2020 08:00 -

V předcházející naděli (4. postní) Ježíš vykonal zázrak, hlavní myšlenkou byla víra uzdraveného člověka. A texty 5. neděle nás inspirují ke svobodnému postoji vůči našemu poslednímu omezení a to je smrt.

První čtení z knihy Ezechiela nám přibližují situaci Izraelců, když byli v Babylonském zajetí (6. století před Kristem). Jejich situace se zdála mnohým naprosto bezvýchodná, všichni tam pomřeme. A v tom prorok Ezechiel, vysloví něco, co se zdálo naprosto naivní a neskutečné. Přivedu vás do izraelské země. Otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven. Vdechnu vám svého Ducha a ožijete. Sv. Pavel to potvrzuje v listu Římanům ...nežijte podle těla, ale podle Ducha.. (Řím. 8,8)

Člověk je jedinou bytostí, která si uvědomuje, že zemře. Jsme kulturní lidé a tím chceme oddálit, rozptýlit své tušení, že přijde jednoho dne naše smrt. Dalo by se to přirovnat ke stolní hře, kdy dva lidé hrají šachy a smrt nás stále drží v šachu a jednoho dne se stane matem. Ježíš přichází a nezachraňuje nás „ze“ smrti. To není možné, jsme smrtelní. Zachraňuje nás „ve“ smrti. On nám nabízí nově pochopit a promyslet, jak se k tomu postavit. Dává návod, jak se zachránit, žít ve společenství, neuzavřít se do sebe, realizovat v sobě Boží obraz, žít láskou, myslet na druhé, pomáhat si, zatelefonovat známým, reagovat na textovou zprávu, poděkovat, žít z daru, který jsme dostali křtem.

Je pravda, že Lazar jednoho dne umře. Ale jeho návrat do života ukazuje, že smrt už nevládne nad životem a že je znamením vzkříšení a že bude životním společenství s Otcem náš všech. Ježíš s biologickou smrtí nemá problém. Lazara vrátil do života. Vzkříšení znamená věřit v Ježíše Krista přilnout k němu: „Kdo věří ve mne, bude žít a nezemře navěky“. Co dělám proto, aby moje víra byla živá? „ My jsme přešli ze smrti do života, a proto milujeme bratry. „Kdo nemiluje, zůstává ve smrti“ (1 Jan 3,14). Lazarův návrat je vlastně znamením toho, co se přihodí jeho sestřám Marii a Martě. Lazar se do hrobu opět vrátí. Zatímco oni svou vírou, vyznáním - přešli ze smrti do života.

Touhou každého člověka je žít, život je krásný a je velkým darem. Od koho jsem dostal život, od rodičů, ale ti jsou smrtelní jako já. Skončí můj život v nicotě? Jaký smysl by měl život, kdyby cílem bylo nic? Bylo by všechno absurdní, nicota nemůže být cílem, protože není počátkem života, který tu skutečně je. Cíl každé společnosti odpovídá jejímu počátku. Mít víru v nic není rozumné, protože z nicoty nemůže povstat život. Kolik knih, filmů, příběhů, mluví o lásce a jejím smyslu a kráse. Lidé si dovedou velkoryse pomáhat, solidarita mezi lidmi se v každé době znovu nečekaně objeví.

Velmi důležité místo nedělního úryvku je vyznání Marty. Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží. Zatímco její bratr vyjde z hrobu, ona se rodí k životu Boží dcery. K tomu nás chce přivést tento text, věřit, že Ježíš je Syn Boží, dospět k plnosti víry. Ve své víře se rozvíjíme postupně, proto někdo, i když třeba se nám může jevit jako „hluboce věřící člověk, najednou zakolísá a víru zapře. Vyjádřil bych to třemi etapami růstu: okouzlení, poznávání Ježíš Krista a přilnutí. Rád bych vzpomenu na jednu situaci z nedávné doby. Byl jsem u lůžka nemocného, a nejen já, bylo nás tam asi deset, a všichni viděli a slyšeli, jak se umírající loučil a prosil kolem stojící, aby se měli rádi, aby si vždy znovu a znovu odpouštěli. Tam jsem viděl, že si je umírající vědom, exodu, přechodu do Života. Je to nezapomenutelný okamžik.

Když Ježíš přišel ke hrobu řekl: odvalte kámen, Marta mu odvětila, už to neřeš, je tam čtvrtý den, nemá to cenu...Ježíš žádal jejich víru. Podobně to bylo s Tomášem, apoštolové mu říkali: viděli jsme Pána a on nechtěl věřit, chtěl se nejdříve dotknout, a Ježíš na to nakonec přistoupil, aby mohl věřit. Ve skutečnosti žádal a žádá naši víru, a stále vlastně hledá cesty i dnes, jak

5. neděle postní a pastýřský list

Napsal uživatel Administrator
Sobota, 28 Březen 2020 08:00 -

---

nám pomoci k víře, která ob stojí v těžkých zkouškách života.

Církevní otcové evangelium 11. kapitoly vykládali symbolicky. Hrob je obrazem našeho vlastního života, uzavřenosti. Strach ze smrti, úzkost člověka ohrožuje. Ježíš právě proto založil společenství (církvev, Boží lid), abychom si mohli pomáhat. A nabízí nejen pospolitost, ale dává se nám v Eucharistii. Potřebujeme se vzájemně v této těžké době, povzbuzujeme se, zavolejme si.

Lidově se říká, za všechno se platí a je tomu tak. Od toho dnes se rozhodli, že ho zabijí... (Ježíše Krista). On daroval život a stálo ho to život. Ježíš zemřel za všechny, proto je důležité žít tak, aby všichni poznali pravdu, která je přivede k Ježíši Kristu, ve kterém je naše naděje, naše vzkříšení. Váš otec Josef